

Spm. nr. S 2014

Til indenrigs- og sundhedsministeren (3/5 02) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren i forlængelse af ministerens besvarelse på nr. S 1703 besvare den del af spørgsmålet, hvor ministeren bedes (med egne ord) kommentere, om det er hensigtsmæssigt, at ansættelsesvilkårene for lederen af Produktionshuset i Farum ikke har været underkastet en vurdering fra hverken tilsynsrådet eller Kommunernes Lønningsnævn set i lyset af det særegne ved at overlade ledelsen af en kommunal forvaltning til et privat konsulentfirma?«

Svar (22/5 02)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Som oplyst i min besvarelse af S 1703 blev lederen af Produktionshuset i Farum pr. 1. november 1992 ansat på almindelige vilkår i Farum Kommune. På den baggrund har jeg i forbindelse med min besvarelse af S 1400 ikke fundet grundlag for at foretage mig yderligere i sagen.

Som den øverste kommunale tilsynsmyndighed kan jeg ikke udtale min personlige opfattelse af, om det er hensigtsmæssigt, at tilsynsrådet ikke har taget stilling til lovligheden af ansættelsesvilkårene for lederen af Produktionshuset i Farum.

Den kommunale styrelseslov giver mig mulighed for at pålægge et tilsynsråd at tage en sag op til behandling for at tage stilling til, om foranstaltningerne i § 61 skal finde anvendelse, jf. lovens § 61 a, stk. 2.

Baggrunden for, at jeg ikke har fundet grundlag for at foretage mig yderligere i sagen – ved at pålægge tilsynsrådet om at tage sagen op til behandling – er, at foranstaltningerne i § 61 ikke nu kan finde anvendelse i den konkrete sag.

Spm. nr. S 2095

Til justitsministeren (15/5 02) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren kommentere forsideartiklen i Berlingske Tidende den 14. maj 2002, herunder

om ministeren anser dommere for at være »pladder-humanister«?»

Svar (21/5 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

1. Af artiklen i Berlingske Tidende den 14. maj 2002 fremgår, at Dansk Folkeparti er skeptisk med hensyn til, om de strafskærper, som regeringens har foreslået (L 118), vil slå fuldt ud igennem i praksis. Dansk Folkeparti giver i den forbindelse udtryk for den opfattelse, at indførelse af minimumsstrafferammer for bl.a. vold og voldtægt i højere grad vil kunne være med til at sikre, at en forhøjelse af strafniveaueet slår igennem i praksis.

2. Jeg er enig med Dansk Folkeparti i, at der er behov for en skærpelse af straffen for bl.a. vold og voldtægt.

Forbrydelser mod personer er langt alvorligere end forbrydelser mod penge. Overgreb mod et andet menneske er en forbrydelse mod det helt fundamentale i det danske samfund: Respekten for det enkelte menneske. Vold og voldtægt er derfor helt uacceptabelt.

3. Folketinget kan tage initiativ til en skærpelse af straffen for bestemte forbrydelser på forskellige måder.

En mulighed for at skærpe strafudmålingen er at indføre minimumsstraffe for bestemte lovovertrædelser ved i bestemmelsen at angive, at straffen for en bestemt overtrædelse er fængsel i et bestemt tidsrum, der er længere end det faste minimum på fængsel i 7 dage, jf. straffelovens § 33. Sådanne minimumsstraffe findes i dag kun i 5 bestemmelser i straffeloven. Det drejer sig bl.a. om straffelovens § 237 om forsætligt manddrab, hvor straffen er fængsel fra 5 år indtil livstid.

Udviklingen har hidtil gået i retning af afskaffelse af sådanne minimumsstraffe.

Spørgsmålet om at afskaffe minimumsstraffe har flere gange været overvejet – senest af Straffelovrådet i betænkning nr. 1099/1987 om strafferammer og prøveløsladelse. I betænkningen konkluderede Straffelovrådet (alle 7 medlemmer), at de forhøjede minima i alle de bestemmelser, hvor de stadig fandtes, kunne ophæves. Straffelovrådet udtalte endvidere, at det efter rådets opfattelse næppe kommer på tale at indføre nye forhøjede minima for fængselsstraffe.

Anvendelse af minimumsstraffe har den ulempe, at skærpelsen fortrinsvis vil ramme de mindst strafværdige lovovertrædelser.